

גיליון מס' 20

שנה 85

ט"ז בתמוז תשפ"ב

15.7.2022

כחם היום / שאול טשרניחובסקי

עמדה חמתו של תמוז באמצע שמים, משפיעה
שפע של אורות ונגהות על שדמות אוקרינה וגניה.
ימים של פלדות נשפכו, ושביבים, ורשפים וזהרורים
פזיזים, קלילים ומשחקים התפזרו לכל העברים;
נטפלו לפרחי הפרג, לכנפי צפרות הדורות.
יש אשר יצאו במחול היתושים על פני השלוליות,
רוקדים כנגד החמה עם ולדות של חסיל עליזים; ---

ועלו הזהרורים, והיו הרשפים לגרגרי
שעורה בעלת-שפם, וחטה כבדת-זרעונים,
שפון זוקר קומתו.
וכשט הזהב התחתון
ונגע בזהב העליון, ויתלכדו אורות באורות,

וגבר החם עד מאד. עד שימו מחנק לנפש.
וכלתה רגל משוק ורחובות הכפרים ישמו.
שליטה לא תהיה לחמה אך בזוית זו או אחרת,
פנת סתרים, אם יהיו שפולי הגג לה כתריסים
בפני פרענות-החם.
ונמצאה אותה הפנה. --

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור:
כרמלה אורובן ואביב לשם

הגהה: נורית רוגל

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

נוכחים: 5 חברים בחדר ישיבות. השיחה שודרה בערוץ הפנימי.

סה"כ חברים בקיבוץ: 287

יו"ר השיחה: הלל הלוי

מזכיר השיחה: רמי יעקב

מוזמנים: חברי קרן מילואים, יו"ר קרן מילואים עו"ד לילך אופק, עמי רוזנברג יועץ השקעות, גפנית ואריה שטראוס - יועצים פנסיוניים מחברת "סט פוינט".

1. הצגת דו"חות פנסיה - לשנת 2021

מציגים מעין כצנלסון ואריה שטראוס.

נציגת ועדת פנסיה, מעין כצנלסון, פירטה את עיקרי הפעילויות של ועדת פנסיה בשנת 2021 כפי שפורט במסמך לקראת השיחה.

כמדי שנה מוצג בשיחת הקיבוץ דו"ח שנתי של הפנסיה של החברים ודו"חות שנתיים של שתי הקרנות - קרן מילואים וקרן הנאמנות, בהן נצברות יתרות פנסיוניות לחברים הזקוקים להשלמה.

דו"ח הפנסיה השנתי כולל מידע על הנכסים וההתחייבויות בקופות השונות בהן נצברת פנסיה לחברי ש"ג - בגיל העבודה ופנסיונרים.

הדו"ח מתייחס לנתוני 31.12.2021, כאשר פנסיית המטרה בשנה זו היה 5,650 ₪ החל מ-1.1.21.

הוצגה מצגת שהכינו "בסט פוינט" על נתוני שתי הקרנות - מילואים ונאמנות.

לבקשתנו, הכינו עבורנו (חברת "סט פוינט") את הדו"חות על הנכסים וההתחייבויות של כל קרן - כסיכום לשנת 2021..

יועץ הפנסיה אריה שטראוס וגפנית הציגו את דו"ח הפנסיה לשנת 2021 ואת יתרות הכספים נכון ל-31/12/2021 בכל הקרנות.

כמו כן, סקר אריה את השינויים והמגמות החדשות הצפויות במהלך 2022, כולל המלצות לחברי ועדת הפנסיה על הדברים שיש לבדוק ועל השינויים שיש לדעתו לבצע.

2. קרן מילואים - אסיפה שנתית לשנת 2021

עו"ד לילך אופק הציגה את נתוני קרן המילואים לשנת 2021.

סדר היום מלווה בדוחות כספיים שהכינה ברית הפיקוח - רואה החשבון המבקר של הקרן. הדוחות מצורפים לפרוטוקול השיחה פתוחים לעיון החברים.

3. דין והחלטות:

להלן הנושאים שנדונו והוצגו בהתאם לסדר היום שנשלח לחברים:
דין וחשבון של הנהלת קרן המילואים על פעילות הקרן בשנה החולפת, כולל: הצגת היתרות בחשבונות הנאמנות ליום 31.12.2021 הוצג על ידי עמי רוזנברג.
דו"ח על המצב האקטוארי של הקרן ליום 31.12.2021 - לפי יעד הפנסיה של 5,650 ₪. הדו"ח הוצג על ידי אריה שטראוס. אריה מציין את הצמדת הפנסיה למדד החל מינואר 2022, אשר העלתה את יעד הפנסיה לסך של 5,786 ₪ נכון ליום האסיפה.
הוצגה ואושרה מדיניות ההשקעות לשנת 2022-2023 - בהתאם להמלצת יועץ ההשקעות של הקיבוץ והקרן, מר עמי רוזנברג (בזום).
עמי הציג את התשואות בשני חשבונות קרן המילואים לסוף 2021 ולסוף מאי 2022. עמי ממליץ להמשיך באותה מדיניות השקעה, אשר מוכיחה את עצמה וגם באותם בתי השקעות. בהתאם להמלצת היועץ הכלכלי, מר עמי רוזנברג, מאושרת מדיניות ההשקעה כפי שמשתקפת במסמכי המדיניות הרצ"ב נספחים ב-1.
הוצגו הדו"חות הכספיים של קרן המילואים ליום 31.12.2021 מצ"ב לפרוטוקול זה. הוצג על ידי בתיא שילה.
עודכנו רשימות הנהנים בקרן המילואים נכון ליום 31.12.2021 ולמועד האסיפה. סה"כ לסוף 2021 41 נהנים. סה"כ ליום האסיפה 40 נהנים. הוצג על ידי לילך.
הוצג ואושר תקציב קרן המילואים לשנת 2022-2023. הוצג על ידי לילך.
אושר מינוי רואה החשבון המבקר של קרן המילואים - ברית פיקוח, לשנים 2022-2023.
ע"פ הנהוג בקיבוץ הודעה דינה כהחלטה בשיחה אם לא מתקבל ערעור.

קיץ 2020

מילים: רון בן טל ועובד אפרת לחן: רון בן טל ועובד אפרת

אי אפשר כבר לשתוק האמת חייבת להיראות כמו צפרדעים בסיר בחום מאה מעלות לא נוריד את הראש ולא נסתום את הפה דורדרנו לאובדן ערכים הגענו לקצה.	אז בואו נחליף כרטיס נעשה בבית פיס ולא נשרוף את המועדון כולנו בתוכו.
אין כבוד לזולת רק שנאה לאחר את מה ששונאינו עשו הצלחנו לשמר למילה אין שום ערך היא לא מחייבת בשיט הפייק הוא הסטנדרט הפורנו הוא התכלית.	כותבים מחדש את עשרת הדברות ובלי למצמץ מעיפים את ה'לא' לכל הרוחות תרצח ותגנוב תשקר ותנאף וכשיתפסו אותך נשרוף את בית המקדש.
	הלכנו רחוק בשנאת האחרים נפלנו עמוק באבדן ערכים.

משולחן מזכיר הקיבוץ

יולי 2022

שכונת הירדן

יש התקדמות: בשבוע שעבר קיבלנו את כל המפות (גרמושקות) מרמ"י לאחר חתימתן. כמו כן, נערכה שיחה עם כל הדיירים המיועדים לעבור לשכונה ועו"ד מטעם הקיבוץ, המלווה אותנו. נושא המפגש היה הסבר ושיחה על מסמכי היטל השבחה, עליהם יש לחתום לפני תחילת העבודות. בתום השיחה חתמו הדיירים על המסמכים הנדרשים ובכך סיימנו עוד שלב, שהוא אחד האחרונים לקבלת ההיתר המיוחל. אני מקווה שעד סוף יולי-תחילת אוגוסט נוכל לקבל את ההיתר המיוחל לו אנו ממתינים זמן רב.

המסלול השיזורי

המסלול השיזורי ממשיך להתנהל לו בניחותא. מדי חודש מצטרפים חברים נוספים, לאחר שבדקו ומצאו את הכדאיות האישית שלהם למעבר. עד כה עברו כבר עשרים ותשעה (29) חברים וחברות למסלול המתחדש, ולשמחתי, המעבר עובר חלק, ללא תקלות. חשוב לי לציין שקצב מעבר החברים למסלול ה"מתחדש" נעשה בהתאם להערכה שעשינו לפני התחלת המהלך. במקביל לתהליך של מעבר חברים משיתופי למתחדש, נתחיל בקרוב לקלוט חברים חדשים למסלול המתחדש.

הילדים בחופש הגדול

החופש הגדול החל בכל מערכת החינוך שלנו, והפעילות מתנהלת כסדרה על ידי המנהלות והצוותים החינוכיים. בעיית כוח-האדם, בעיקר בגיל הרך, ממשיכה ללוות אותנו והיא מטילה צל קבוע על השגרה המבורכת. גיוס עובדות ושמירתן במערכת לתקופה ממושכת הוא אתגר גדול, וזה מצריך אותנו להקדיש לכך תשומת לב וחשיבה, כי המטרה היא יציבות המערכת ושמירה על רצף תפקודי מלא. בהקשר לזה חשוב לי להודות לחדוה מנהלת משאבי האנוש, לגל הלוי מנהלת גיל הרך ולקרלה רכזת החינוך החברתי, המקדישות משאבי זמן רבים בנושא.

חילופים בחינוך החברתי

מנהלת החינוך החברתי שלנו, קרלה נימרקס מאלומות, הודיעה לנו על רצונה לסיים את עבודתה לאחר למעלה מארבע שנות עבודה. בהמשך ניפרד מקרלה בצורה מסודרת אחרי חפיפה עם המחליפה/ בתפקיד, אולם חשוב לי לציין שנהניתי מאוד לעבוד עם קרלה, שעשתה עבודה מצוינת עם הנוער שלנו, מסודרת, יצירתית, רגישה ונגישה לכולם, אחראית ומסורה מאין כמוה.

על פי הנוהל, הפצנו מכרז פנימי לחיפוש מועמד/ת לתפקיד, ובו זמנית פנינו לריקי חן (מסדה) אשר עובדת שנים רבות בתחום אצלנו, שתגיש מועמדות לתפקיד. לריקי יש את כל הידע

והיכולת להיכנס בצורה חלקה לתחום הניהול ולהחליף את קרלה בצורה טובה. עם סיום המכרז, ובתום חופשת הקיץ ייעשה תהליך חפיפה מסודר עם מי שייבחר לתפקיד. **גל הלוי** מיועדת לצאת בשעה טובה לחופשת לידה בחודש ספטמבר, וגם לה אנחנו מחפשים מחליפה שתמלא את מקומה בחופשת הלידה. חשוב לציין, שכל התהליכים הנעשים בתחום החינוכי מלווים ע"י היועצות החינוכיות של כל תחום, ועל ידי **יפה קפון עברי**, יו"ר מנהלת החינוך, ועל ידי כמנהל האחראי על תחום החינוך בקיבוץ. אני מקווה שחילופי המנהלות יעברו בצורה חלקה בסיוע של צוות המטפלות והמדריכים, שהינם נכנס גדול למערכת כולה. נאחל חופש נעים לילדים, להורים ולצוותים.

חדר אוכל / ענף המזון

כפי שכבר פורסם, **רם אבישר** הודיע על רצונו לסיים את עבודתו כמנהל ענף המזון, וזאת לאחר שנים רבות ומסורות בתפקיד. על מנת לאפשר ארגון מחדש של הענף, החליטה מועצת המנהלים ("הנהלה כלכלית") לפנות לחברה חיצונית המתמקצעת בתחום בבקשה לערוך אבחון של הענף ולתת לנו המלצות לצורך שיפור וצמצום גרעון כספי. הכוונה שלנו היא לתת לחברה אחריות לביצוע המלצותיהם בשטח, כפרויקט מוגדר בזמן, ובמקביל להעניק ליווי מקצועי למנהל/ת שייבחר/ת לאחר מטעם הקיבוץ, שיהיה שותף לתהליך, ולאחר יציאת החברה יקבל/תקבל את האחריות לניהול הענף.

כרגע ישנה מועמדת אחת לתפקיד מבין חברי הקיבוץ. המינוי יעבור לדיון והכרעה בישיבת מועצת המנהלים הקרובה.

בכל מקרה, ההסכם עם החברה המייעצת יובא לדיון בישיבה הקרובה על מנת שנדע כיצד ממשיכים בניהול המקום.

רם אבישר נאות להישאר עוד מספר שבועות בתפקיד עד לקבלת ההכרעות הנדרשות במועה"מ. זו ההזדמנות להודות לרם על שנים רבות של עשייה ונתינה בימי שיגרה, חג ומועד, על מסירות ואדיבות ומענה לפניית של ממלאי תפקידים וענפים כמו גם של חברי קיבוץ רבים לאורך השנים, וכמובן, על תפקוד חדר האוכל שלנו בצל מגפת הקורונה וההגבלות שהביאה עימה.

מתחדשת הצמיחה הדמוגרפית

אני שמח לדווח על התחלת תהליך קליטה של שלוש משפחות המיועדות להגיע לקיבוץ. **יניב צור** מלווה את קליטתן של המשפחות בקיבוץ. המהלך התאפשר בזכות מספר דירות שהתפנו. אני מזכיר שהקליטה הינה למסלול "קיבוץ מתחדש" בלבד ולא לקיבוץ השיתופי, וזאת בהתאם להחלטות שלנו בנושא הקליטה והצמיחה הדמוגרפית.

דיונים צפויים החודש

במהלך חודש יולי יתקיימו מספר דיונים חשובים, שלאחריהם נצטרך להצביע בקלפי.

ב- 12/7 שיחת קיבוץ בשלושה נושאים חשובים:

- א. הפרדת משק מקהילה - הפרדה ניהולית וארגונית.
- ב. נוהל עבודה בתשלום - הצעת צוות מש"א להוספת סעיפים להסדר הקיים, כל תוספת תובא להכרעה בנפרד, בעד או נגד, ואם ההצעה תאושר היא תצטרף להסדר הקיים.

ג. קבלה לחברות של שירן מאטסאס-מוריה וישי מוריה.

ב- 19/7 תתקיים ישיבת מועה"מ בשני נושאים חשובים ציבורית:

א. ענף המזון - בחירת מנהל/ת ענף ואישור התקשרות עם חברת LAC

ב. "בקעת כנרות" - דיון חוזר לבקשת ועד העמותה.

הדיון יהיה בנוכחות שתי הנהלות הקיבוץ (מועה"מ והמזכירות הרחבה) ונציגי העמותה. היות שלהחלטת ועד העמותה יש משקל כלכלי לא מבוטל, והיות ששני הקיבוצים (בית זרע ושער הגולן) קיבלו החלטות מנוגדות, ראינו לנכון לדון בפורום רחב זה על כל ההיבטים הנוגעים בדבר ולהחליט האם מביאים את הנושא לדיון חוזר בשיחת קיבוץ.

עד כאן הפעם. אני לשירותכם בכל עניין.

אני מאחל בריאות טובה לכולם וחופש נעים לנופשים.

רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

עתיד "בקעת כנרות"

29.6.2022

לחברים שלום.

לאחר שחברי בית זרע אישרו את חלופה א', דהיינו העברת כל השטח לידי המועצה חברי שער הגולן אישרו את חלופה ב' שהינה שילוב של המועצה והסוכנות.

לפיכך, לאור העובדה שאין הכרעה בנושא, ועד העמותה חייב להמשיך ולטפל בסוגייה ויחד עם זאת למצוא פתרון להפעלת המקום בתקופת הביניים.

ועד העמותה קיבל את אישור המועצה לכך שבשלושת החודשים הקרובים המועצה תיקח אחריות על המקום, ובמקביל הוועד ממשיך לעסוק במתן פתרון קבוע.

בברכה,

ועד העמותה "בקעת כנרות"

נטיעת קיץ של בנות

הבנצ'יקים מתכוננים לנטיעה הגדולה שתתרחש ב 17.8 בשטח ממערב ללולים בדוויר. זו השנה ה-84 של נטיעות בנות בשטחי שער הגולן.

לפני שבועיים הובאו 19,000 שתילים (!) והם סודרו בשורות ארוכות ב"משתלה".

בששת השבועות עד הנטיעה יגדלו השתילים עד פי ארבע. "זה הקטן גדול יהיה", בלשון הברכה העתיקה.

עדכון החוק לצמצום השימוש במזומן

החוק לצמצום השימוש במזומן נועד לסייע במאבק המדינה בהון השחור ובפעילות פלילית, לרבות פשיעה חמורה, העלמות מס, הלבנת הון ומימון טרור. החל מאוגוסט 2022, הסכום המרבי שיותר לתשלום במזומן לעסק יעמוד על 6,000 שקל, וזאת במקום 11 אלף שקל כיום. בין אנשים פרטיים יעמוד הסכום על 15 אלף שקל במקום 50 אלף שקל כיום, למעט בעת רכישת רכב ע"י אדם פרטי, שם התקרה תעמוד על 50,000 ₪.

ענת לשם

מנהלת כספים

פדיקור

בתאריך 3.8, יום ד', עדי חוזרת לעבוד בפדיקור.

ימי עבודתה יהיו יום רביעי וחמישי.

להזמנת תורים יש לפנות ישירות לעדי בפלפון 050-3922802.

חשוב לזכור: החל מאוגוסט לא יהיו יותר החזרים על פדיקור מחוץ לקיבוץ.

ענת אלסטר

משולחן משאבי אנוש

דרוש/ה

מנהל/ת החינוך החברתי

לאור בקשתה של קרלה לסיים את תפקידה בניהול החינוך החברתי
אנו מוציאים מכרז לאיוש התפקיד - החל מספטמבר 2022.

המעוניינים בתפקיד מוזמנים לפנות אל חדוה שקד משאבי-אנוש
למייל masha@golan-gate.co.il עד לתאריך 19.7.22.

חולצה כחולה והיא עולה

נציגותינו בקורס מדצים של הנוער העובד והלומד הן מסיימות כיתה ט': מעיין מורן, שירה תורג'מן, יולי דגן, מיכל ליטבק, ירון קן דרור ועמית זעירא.
האמת היא, שאחרי כמה שנים של קן נוע"ל בקיבוצנו השומרי במקור, זה כבר הופך טבעי יותר בעין.
אנחנו מאחלים להן בהצלחה בהכשרה שלהן לקראת הדרכה בתנועה בשנה הבאה.

אם עץ נופל בקיבוץ ואף אחד לא נפגע, האם הוא באמת נפל?

בן רימר

בשער הגולן התברכנו בנוי נפלא ועצים נהדרים המשרתים אותנו בצל נהדר בימי הקיץ הבלתי סבילים, וזה דבר מצוין והכרחי.

אבל חלק מאותם עצים נשתלו לפני כ-70-80 שנה, והם צמחו וצמחו והגיעו לממדי ענק, והמפלצות קצת יצאו משליטה.

עצי הפיקוס שבמרכז הקיבוץ - באזור גן השעשועים, חדר האוכל, כביש מוויאון-משק ילדים ועוד הם עצי ענק, חלקם בגובה 50-60 מטר.

חלקם, כפי שראינו, חולים ורקובים. ואם זה לא מספיק, אנחנו עדים לאירועי מזג אוויר סוערים כמו פרצי רוחות עזות, והתוצאה היא הרסנית, כמו זו שבנס עוד לא גבתה מחיר חי אדם.

רק בחודשים האחרונים קרסו מספר ענפי ענק מעצים. על בית הדר, נזק שהסתכם רק בעשרות אלפי ₪ שיפוץ גג. אילו הענף היה קורס לצד השני, על גן השעשועים, שעצי ענק מיתמרים מעליו?

וענף מעץ הסיסם שמאחורי חדר האוכל, ולאחרונה הפיקוס שנפל ליד דגם המגדל וגרם לשיבושי החשמל והאינטרנט.

שוב - נס שאף אחד לא נפגע.

אבל עד מתי? הענפים שנפלו היו חולים, רקובים, חלולים. מי יודע מה מצבם של שאר העצים הענקיים שמעלינו, מעל הגנים שלנו, גן השעשועים שלנו, בית הדר שלנו?

יש לי רק מילים טובות ואני מלא הערכה לצוות הנוי, שגוזם ענפים יבשים ומסוכנים כל שנה, אבל זה לא מספיק, והעצים סובלים כנראה מריקבון או מחלה שקשה לזהות מבחוץ.

אנחנו חיים בעמק הירדן, 200 מעלות בקיץ, גיהנום. ברור לי שאף אחד לא רוצה פשוט לעקור את כל העצים. הם מעניקים צל, יופי, ציפורים מקננות בהם והם חלק מהטבע שלנו בקיבוץ.

אבל שלושה מקרים במספר חודשים זה דגל אדום שמצריך התייחסות: חייבת להתגבש איזושהי תוכנית סדורה לצמצם את האיום הזה, כי אחרת התופעה תימשך, ובסוף יהיה סוף

אחר. וכשזה יקרה, זה יהיה על הראש של מישהו, תרתי משמע.

הכותב אוהב עצים!

"ולפעמים, החגיגה נגמרת..."

שלמה שגיא

**כן, לפעמים החגיגה נגמרת,
עלה אחד קטן נוסף בצמרת,
האיזון הופר, העץ קרס,
בנפילתו, את כל סביבתו הרס.**

שוב ושוב נופלים, קורסים, עצי הענק בחצר הקיבוץ. עצים, שכל בר דעת ידע שיבוא יומם והם יקרסו. עצי ענק שענפיהם הארוכים נמצאים מעל לחצרות בתי הילדים, גן השעשועים, הכביש המרכזי, מדרכות וצמתים חשובים.

נכון, עד היום היה לנו מזל. ביום שבת האחרון, בו קרס העץ בסמוך לתיירות, היו במקום כ-200 נערי "תגלית". נערים ונערות שהסתובבו במקום כדי לראות את הקיבוץ. איש מהם לא נפגע, אבל האם לעד נמשיך לסמוך על הנס?

ומה על ילדינו הקטנים המשחקים בחצרות כשענפי ענק מאיימים מעליהם? או החברים ההולכים על המדרכות?

לא, אסור לנו להמשיך ולסמוך על המזל.

חייבים לקבל החלטה ולפתור אחת ולתמיד את הבעיה!

לא חייבים לכרות את העצים בגובה הקרקע. אפשר גם להנמיכם בסדר גודל של 8-10 מטרים, להסיר את הענפים הגדלים מעל חצרות בתי הילדים והגגות ומעל גן השעשועים.

את הצל המבוקש אפשר להשיג גם מצמרות בגובה נמוך יותר. את איכות הצל קובע רוחב הצמרת ולא גובהה.

אני מתריע בפני הנהלת המשק: במקרה אסון לא תוכלו לומר שלא ידעתם, שלא הוזהרתם, שסמכתם על אחרים.

עליכם מוטלת האחריות ואתם נקראים לפעולה כאן ועכשיו ומיד.

רוחות אחר הצהריים תמשכנה לנענע בכוח את הצמרות, העלים והענפים ימשיכו לצמוח, האיזון יופר ועוד עצים יקרסו.

בתקווה ובאיחולי הצלחה.

נפילה אחת יותר מדי

אביב לשם

מראהו של פיקוס השדרה מתעתע. לעוברים לאורכה של השדרה המרכזית של הקיבוץ הוא נראה בלתי פגיע, תמיר, יציב וגאה. מלך העצים. אך מסתבר שהשנים עושות את שלהן גם על הפיקוס, כמו על עצים חלשים בהרבה, כמו עלינו, בני האדם. הבעיה עם עצים היא שהם סרבני דיבור, עקשנים. מדי פעם מרשרשים משהו. אבל לא נוטים לשתף במה שעובר עליהם, מה אוכל אותם מבפנים. עין טובה יודעת לזהות, לחדור את המעטה החיצוני המתעתע, אך לא תמיד זה מספיק. לטבע יש את לוחות הזמנים שלו, וגם העץ האדיר שכבר ראה הכול, ועמד בעוז מול עשרות סערות - נכנע בקול רעש גדול. הפער הבלתי נתפס לעיתים בין החיצוני החסון לפנימי החלול מותיר אותנו שמוטי לסת כל פעם מחדש, מביטים נדהמים על העץ שהכרנו כצוק איתן וכעת הוא שוכב מובס על הקרקע. נפילת הענף העצום על עצים אחרים, וכולם ביחד על כבלים עליונים שהובילו חשמל במרכז הקיבוץ הייתה נפילה אחת יותר מדי. ועכשיו, במקום שהצלו עצי הענק, השמש יוקדת. מעניין מה ומי יחליף אותם בנוף שלנו.

העצים הראשונים

יממה אחרי הקריסה הגדולה תפסתי את דני עברי לשיחה קצרה, בה ביקשתי ממנו לחזור אחורה בזמן לימי נטיעת העצים. "אני זוכר שהשקיתי את הפיקוסים הללו, כי אמא שלי נטעה אותם. הייתי בן 8-9, זה היה בשנת 1939-40. מהזכור לי הם בין העצים הראשונים שניטעו בשער הגולן. נטעו אותם, כי רצו צל, שיוועו לצל. הם התפתחו מצוין, שרדו טוב את התנאים. אמא שלי (אסתי ז"ל) הייתה בקשר עם מכון וייצמן עוד בימי ההכשרה ב"עין הקורא", ראשון לציון, ועקבה אחרי מידע של איגוד הגננים. היו לה גם ספרים בגרמנית על צמחים ועצים והיא התעמקה בהם.

יעקב שן הוסיף כי, לדעתו, חשוב לשמר עצים שיש להם איזשהו היסטוריה או סמליות, אולם אם הם מהווים סכנה, אז מחפשים דרך להגן, לתמוך שלא ייפלו, ואם אין ברירה אז לכרות ולמנוע סכנות.

נעים להכיר: רתם ברק

עובדת ב: עצמאית, עובדת עם פלטפורמת SVT.

יש לי תואר שני בייעוץ ארגוני וכ 14 שנות ניסיון בתחום משאבי אנוש בארגונים שונים.

התפקיד שלי: מנהלת גיוס ותיקי מעסיקים.

מה כולל התפקיד: אני משתייכת לקהילת גיוס מדהימה הנקראת SVT, שהקימו מורן שוסטר ואמיר איצקוביץ. אנחנו קבוצה של כ 40 מנהלות ומנהלי גיוס עצמאיים שעובדים בשיתוף פעולה ביחד עם עשרות סוכני מועמדים ('הד האנטרים'), בגיוס עובדים לחברות שונות ברחבי הארץ.

כל מנהל גיוס מקים לעצמו את תיק המעסיקים בהם הוא מטפל.

אני עובדת עם מעל ל 40 חברות בתחומים שונים ובגדלים שונים. הרבה מפעלים וחברות יצרניות, עמותות חברתיות, חברות הייטק וסמי-טק ועוד.

העבודה: אני מתקשרת עם החברות בחוזה השמה, מלווה אותן לאורך התהליך (מהגדרת התפקידים ועד לחתימת החוזה עם המועמד שהתקבל), ואף נותנת ייעוץ והכוונה לאותן חברות בכל הנוגע לשוק התעסוקה המאתגר ולאופן התנהלותן בו. לאחר מכן, אני והצוות של SVT מאתרים את המועמדים המתאימים ומלווים אותם עד לחתימת חוזה עם החברה בה יתחילו לעבוד.

זו עבודה מאתגרת שמצריכה ממני עירנות תמידית ועבודה מסביב לשעון, אבל אני נהנית ממנה מאוד.

"מסר לאומה": אני תמיד שמחה לסייע כשפונים אלי בעזרה למציאת עבודה. לאורך הדרך עזרתי ללא מעט אנשים (כולל פה ושם ממדרכות הקיבוץ) לקבל תפקיד נחשק בצבא, להכין קו"ח מדוגמים (היום זה כבר שירות בתשלום): להתכונן לראיון עבודה או למצוא עבודה להם ולמכריהם, ואין גאווה גדולה מזו.

מי שהתחום מעניין אותנו ורוצה לעבוד איתי ביחד באיתור והד-האנטינג מוזמן - ההכשרה עלי.

"לא יכולה לשאת יותר את הסבל"

אביב לשם מראיין את פנינה קיטאי

"לא צפיתי את גודל האימפקט, שפוסט שכתבתי בפייסבוק יביא לכמות כה גדולה של תגובות ושיתופים", מספרת לי **פנינה קיטאי** על פוסט אישי שכתבה בפייסבוק ובו חשפה בכאב את מצב הרפואה הציבורית בישראל, והחלטתה לסיים את עבודתה במרכז הרפואי פדה-פוריה, שם הייתה אחראית פיזיותרפיה במחלקת השיקום.

מדי יום מתפרסמים מיליוני פוסטים ברשתות החברתיות. ממרבית המסרים אנחנו מתעלמים, אולם ישנם מסרים שחודרים את התודעה, מניעים אותנו לפעולה, מזיזים לנו משהו בלב. "אני חושבת שרבים התחברו לכאב שביטאתי על מצב הרפואה הציבורית, והכאב האישי על תחושת חוסר האונים וחוסר היכולת לעזור לכל מי שצריך טיפול", אומרת פנינה, ומוסיפה: "כתבתי את האמת שלי, שאני עוזבת מקום שאני כל כך אוהבת, מקום שנתן לי המון מבחינה אישית ומבחינה מקצועית, מקום שבעולם מושלם הייתי שמחה לעבוד בו עד הפנסיה".

בפוסט שזכה למאות שיתופים ותגובות כתבה פנינה:

"היום היה היום האחרון שלי במרכז רפואי 'פוריה'. זה משפט שלא חשבתי שאגיד ב 20 שנה הקרבות. אני עוזבת את פוריה -

המקום שהיה לי לבית שני ב 10 השנים האחרונות.

אני עוזבת, לא בגלל השכר המגוחך והמעליב, שגם לפיזיותרפיסטית עם תואר שני וותק של 10 שנים לא מספיק כדי לגמור את החודש, ולא בגלל תנאי העבודה הקשים, החוסר בתקינה, החוסר בחדרי טיפול, החוסר בצידוד.

אני עוזבת כי אני לא יכולה לשאת יותר את הסבל, את הא/נשים ששוכבים במסדרון כי המחלקות מלאות עד אפס מקום, את האנשים שמחכים שעות לצוות המטפל שקורס תחת העומס, את האנשים שנשלחים הביתה ללא שיקום כי אין מיטות שיקום, את הניתוחים שנדחים מחוסר חדרי ניתוח, מחוסר מנתחות ומנתחים, את האנשים שאי אפשר לעזור להם, שהגיעו מאוחר מדי לטיפול כי חיכו חודשים על חודשים לבדיקה חיונית, את הפער המקומם, הבלתי נתפס, בין המרכז לפריריה. פער שעולה כל יום בחיים - בחיים שלנו, את קוצר השמיכה של מערכת בריאות מורעבת, חנוקה. אני לא מוכנה יותר להיות חלק מהשמיכה הזו, חלק מעלה התאנה שמסתיר את ערוותה של מערכת הבריאות, חלק מהצוות המותש שנאבק עד כלות הכוחות כדי להגיע לעוד מטופלת אחת, לעזור לעוד מטופל אחד, לסתום את החורים בספינה הטובעת שנקראת מערכת הבריאות הציבורית, לשאת את חוסר האונים והתסכול כשאני לא יכולה לתת לא/נשים את הטיפול שהן ראויות לו. את הטיפול שהם זקוקים לו.

אז אני עוזבת.

לחלקת אלוהימה הקטנה שהקמנו "שער הגוף".

גם כאן אני פוגשת הרבה כאב, אבל יש לו מזור. יש במפגש הזה את החסד שמאפשר לי להקל, לסייע, לתמוך. לעשות את מה שלמענו בחרתי במקצוע הזה.

אני עוזבת את המקום שהיה לי לבית, את הצוות שהיה לי למשפחה.

מביטה בכאב והערכה אין סופית ברופאות וברופאים, באחיות ובאחים, במרפאות והמרפאים בעיסוק, בקלינאים וקלינאיות תקשורת, בעובדים והעובדות הסוציאליות, בתזונאיות והתזונאים, בכוחות העזר, באלונקאים, בטכנאיות והטכנאים, בהנהלה, וכמובן פיזיותרפיסטיות הפיזיותרפיסטים של מרכז רפואי פוריה שנותנות ונותנים את הלב והנשמה בכל יום, בכל שעה, בכל דקה. אני עוזבת. כבר מתגעגע.

מה שבר אותך?

- אני חושבת שמה ששבר אותי היא תחושת חוסר האונים. תחושה שאני וחבריי עושים את המקסימום, נמתחים, וזה לא מתקרב להיקף המענה הנדרש. הצרכים הולכים וגדלים, הצוותים הולכים וקטנים. תמיד היה לי אכפת. נלחמתי מבפנים, ואני מלאת הערכה לקולגות ולמנהלים שלי הממשיכים להילחם עבור עוד תקציבים, עוד תקנים וציוד כדי להצליח לעזור לכמה שיותר אנשים.

נקטת בצעד יוצא דופן. מה ביקשת להשיג באמצעות פרסום הפוסט?

- בחרתי לפרסם את המסר האישי שלי ולהבקיע לבבות רבים ככל האפשר, כי אני חושבת שהמאבק על הרפואה הציבורית בישראל צריך להקיף רבים. הוא לא צריך להישאר עניין של עובדי ועובדות מערכת הבריאות, זו מלחמה על הבריאות של כולנו, על החיים של כולנו, של כל מי שחי במדינת ישראל ועל אחת כמה וכמה בפריפריה.

איזה תגובות קיבלת?

- המון הזדהות, מכל רחבי הארץ. אין עובד/ת של מערכת הבריאות בישראל שלא מרגישה את המצוקה שהולכת וגוברת. הצוותים עושים ככל יכולתם כדי שהמצב של מערכת הבריאות לא יפגע במטופלות ובמטופלים ומצליחים במקרים רבים לפצות במקצועיות ובמסירות על החוסרים בתקינה ובתקציבים, אבל המצב הולך ומחמיר והפגיעה תלך ותגדל אם לא יהיה שינוי משמעותי ברמת הקצאת התקציבים.

הפרישה מ"פוריה" היא הרמת ידיים מבחינתך?

- מה פתאום. אני מתמקדת כרגע בפיתוח "שער הגוף" - מרכז פיזיותרפיה" הנותן מענה מקצועי לתושבי האזור. אנחנו פריפריה רחוקה ויש תושבים שזו הצלה בשבילם. אני חברה ב"פורום האזרחי לקידום הבריאות בגליל", ומקווה להמשיך לתמוך מבחוץ בהנעת תהליכים לשיפור הבריאות בצפון.

תודה והלוואי שישמע קולך וישפיע.

כתב לי עמי בן עמי:

"היי, כרמלה, עברית קשה שפה.

מאוד מטריד אותי כי אנשים הוגים ומדברים לא נכון בשפה שלנו, יש המון דוגמאות שהאקדמיה הלכה עם הציבור והכשירה את הלשוניות, במקרה שהבאתי פה, בדקתי עם האקדמיה ותשובתה רצ"ב.

העניין הוא במילים שאמורות להיכתב ולהיאמר בצירי ומשום מה נהגות בקמץ. אשמח אם אפשר להביא לידיעת הציבור. תודה.

עמיו".

וזאת תשובת האקדמיה שעמי צרף למכתבו.

המשותף לפעלים אלו שהם שייכים לבניין הפעיל והשורש שלהם אינו "שלם". הפעלים האלה שייכים למעשה לשתי קבוצות:

הקבוצה האחת היא של פעלים שאות השורש הראשונה שלהם היא נו"ן (גזרת פ"נ). כך הוא למשל הפועל הפיל מן השורש נפ"ל: הנו"ן "נפלה" ובמקומה בא דגש חזק לקבוצה זו שייכים גם הפעלים הפיר מן השורש נכ"ר והגיע מן השורש נג"ע. בפעלים אלו נהגית תחילית הבניין (ה"א בעבר, מ"ם בהווה) כמו בפעלים השלמים. כפי שיש לומר הספיר, השפיר, הכפיל - כך יש לומר הפיל, הפיר, הגיע, הביט, הגיע, השיג. וכפי שאומרים מספיר, מתפיל, משפיר - כך יש לומר מפיל, מכיר, מגיע, מביט, מגיע, מגיש, משיג. וברבים: מפילים, מכירים, מגיעים, מביטים, מביעות, מגישות, משיגות.

הקבוצה השנייה היא של פעלים שאות השורש האמצעית שלהם היא וי"ו (גזרת ע"ו) - כך הוא למשל הפועל הביא מן השורש בו"א. בפעלים אלו נוהגת הגייה מיוחדת בבניין הפעיל: התחילית (ה"א בעבר, מ"ם בהווה) מנוקדת בצירי: הביא, מביא, וברבים מביאים; הבין, מבין, ובנטייה מבינה, מבינים.

בשביל רבים מדוברי העברית בת ימינו ההבחנה בין שתי הקבוצות אינה טבעית משום שכמעט איש אינו הוגה דגש חזק - שהוא המבחין בין שתי הקבוצות. ועם זאת אפשר להתרגל להגות נכונה את הפעלים הנפוצים האלה.

שימו לב לזוגות הפעלים האלה: מְשִׁיב (על שאלה) לעומת מְשִׁיב (הרוח, מן השורש נש"ב); הִדִּיחַ (כלים, מן השורש דו"ח) לעומת הִדִּיחַ (מתפקיד, מן השורש נד"ח).

ואני הוספתי מיד שמה שמרגיז אותי אלה נבחרי הציבור, הכתבים והפרשנים שהעברית שלהם מכאיבה לי את האוזניים. מה, הם לא נבחנו בבחינת הבגרות בלשון? אלמנטרי! למשל: "אני יגיד לך את האמת" - צרה כפולה: בדרך כלל הוא לא אומר אמת ורק הפעם אומר אמת? וצרה שניה אני יגיד... ", ואז רק חסר שיוסיף הוא אגיד? דוגמא אחרת: "אני לא מְפִיר בתוצאות ההצבעה הזאת (אוי! העברית!) - גנבו אותה!". איך בדיוק גונבים הצבעה - לוקחים את הלוח האלקטרוני, כבר היו דברים מעולם... ואז עומד כתב ואומר: "בעצם... בעצם... בעצם...". אני כבר רואה לנגד עיניי ערימת עצמות והוא ממשיך "בעצם"... חסרות מילות קישור? האם מילת קישור בכלל דרושה? קצת מזכיר את ה"אה... אה..." של ערפאת. הושיעו!

פשוט, יש לחייב כל חבר כנסת וכל כתב לעבור שיעורי לשון והגייה. איפה משה חובב, שכשהיה מנהל הרדיו נזף בכל שדר על כל שגיאה וחייב אותו בקנס כספי?! כרמלה

ספר חדש נולד

לעמי בן עמי "נולד" ספר חדש - "המגירת של סבא".

הספר עוסק בתיאור האוספים של סבא והסיפורים הקשורים בהם, כשכל סיפור נגלה לנכדים שמגלים את הסודות/מציאות/זכרונות עם פתיחת כל מגירה. האיורים המקסימים הם פרי מכחולה של אור בן סירא שלנו.

עמי, תתחדש וכל הכבוד!

על הדבש ועל העוקץ או הקורונה ימ"ש

כרמלה

שבת. משהו לא תקין. אני ממש קודחת ויש לי כאב ראש נורא. מי שם לי בראש את כל תופי הטם-טם? מד החום מאשר 38.8 ורק עולה. כל רמ"ח אבריי ושס"ה גידיי כואבים, כולם ביחד וכל אחד לחוד. כל מה שאני חושבת הוא שאני רוצה להגיע מחר למרפאה. אני לא מסוגלת להגיע לחדר האוכל להירשם, אז אני מנסה לטלפן **לסיגל כהן** כדי לבקש ממנה לרשום אותי להסעה למחר. כשהיא לא עונה אני פונה **ללילי טפליץ** והיא בפסקנות קובעת: עם חום כזה לא מגיעים למרפאה אלא לבדיקת קורונה. ומכאן הכל מתחיל להתגלגל. לא עובר זמן רב ו**נילי ארזי** מודיעה לי שהיא באה לקחת אותי לבדיקה וצריך להזדרז כי המתחם פתוח עד שבע וחצי. היא מגיעה ברכב כמעט עד לתוך הבית, ולוקחת אותי לבדיקה (אני לא הייתי יודעת לאן להגיע!). שם רושמים ובודקים.

בוקר יום ראשון. בשמונה וחצי מגיע האישור - קורונה! גם לילי וגם נילי אומרות שאני צריכה לקבל אוטומטית את התרופה המיועדת לאנשים בסיכון (ואני בסיכון גבוה: רק בת 87 עם מחלת ריאות). עובר עוד חצי יום. אחרי כדורים להורדת חום, אני תופסת רגע של צלילות ומתקשרת למרפאה לדלפק, תשובת הפקידה: ההחלטה לשלוח תרופה מתקבלת אוטומטית בהנהלה ויתקשרו אלייך. מחכה. אף אחד לא מתקשר.

יום שני. שוב אני מתקשרת, הפעם - בעצתה של **אסנת מלחי** - לתחנת האחיות, עונה לי אחות נחמדה, מספרת שסימה חולה, אבל היא תתייעץ איתה. חוזרת אלי אחרי זמן קצר: היא דיברה עם סימה ועם רופא ואכן אני צריכה לקבל את התרופה וזה יטופל. מחכה. אף אחד לא מתקשר. עוד יום עובר. בערב אני מספרת לבנים שלי כל מה שקורה.

יום שלישי. רשף מתקשר: האם פנו אלייך? התשובה שלי: לא! לפי מה שאמרו לי אלה שקיבלו מיידית את התרופה דרך רופא המשפחה שלהם, אני חושדת שלא קיבלתי את התרופה כי הרופאה שלי בחופש. בערב רשף מספר לי שהוא וזיו הגיעו למנהל המרפאה, ד"ר חליל, וזה אישר שאכן התרופה לא הגיעה אלי כי... רופאת המשפחה שלי בחופש, אבל הוא לוקח על עצמו לטפל בנושא ונותן לרשף את הטלפון הפרטי שלו.

יום רביעי. לקראת צהריים מתקשר אלי רופא מחמ"ל הקורונה, אומר שהתרופה בדרך אלי וכשהיא תגיע יתקשרו אלי ובינתיים להפסיק לקחת את אחת התרופות הכרוניות. מחכה. השליח שאמור להביא את התרופה לא מגיע. בערב אני מודיעה לרשף שאני עדיין מחכה והוא, כמובן, מיידע את ד"ר חליל.

יום חמישי. לעג הגורל אני מקבלת הודעת ס.מ.ס שאני יכולה לצאת מהבידוד אחרי שתי בדיקות ביתיות שליליות, אף לא מילה אחת על התרופה. לקראת צהריים הודעה: השליח בדרך אליך ואחרי שהוא ייתן לך את התרופה יתקשר אלייך רופא לתת הוראות. ואכן בשעת צהריים מאוחרת (נכון יותר - אחה"צ) מגיע השליח. אחרי זמן מה מתקשרת בחורה נחמדה. היא לא רופאה, היא מדקלמת את ההוראות ואומרת שיש לקחת את התרופה עד ליום הרביעי מאימות הקורונה. על כל שאלה שלי היא אומרת לי לפנות לרופא המשפחה שלי. אני נלחצת: אני כבר בסוף היום החמישי אחרי האימות. האם לקחת? רשף מתקשר לד"ר חליל. לקחת! ואני לוקחת. על תופעות הלוואי אני מעדיפה לא לספר כאן.

"תופעת לוואי" נוספת: המרפאה שלנו כמרקחה. סימה מתקשרת לשאול מה שלומי. כשאני מתקשרת לפקידה לבטל בדיקת מעבדה ופגישה אצל הרופאה, היא קודם כל שואלת מה שלומי.

בינתיים רשף וזיו הגישו תלונה למשרד הבריאות ולנציב תלונות הציבור. אני סקרנית לראות מה יקרה בעקבות התלונות.

יום שני, חמישה ימים מאז שקיבלתי את התרופה. טלפון מחמ"ל הקורונה. לא, לא רופא. ששואל לשלומי, פקידה דורשת לדעת אם לקחתי את כל התרופה לפי כל הכללים.

והנה הסיכום:

העוקץ המר - המרפאה שלנו, שגם לפי דברי הרופאה העדינה שלי "צריך לעשות בה סדר". הדבש המתוק - הבנים שלי (מה עושים אלה שאין להם בנים עם יכולת חיפוש אינטרנטית ודבקות כזאת במשימה?), ד"ר חליל ומערכת הבריאות שלנו. על הקורונה אני מוותרת לחלוטין,

דבר אחד נשאר ברור: על מערכת הבריאות שלנו אסור לוותר בכל שינוי שלא יהיה

וזה גם הזמן והמקום להודות קודם כל **לדבורה לסקה**, שסיפקה לי מרק עוף מבריא ו**אליעזר** שהביא לי את הדואר ולכל אותם חברים רבים וחברות רבים שהתקשרו לשאול לשלומי ולהציע עזרה.

תודה רבה ושיירבו כמותכם!!!

כרמלה

דרך המשקפיים שלי / סדרות מומלצות

יפה עברי-קפון

"הממשלה"

ישנן סדרות שנצרכו בתודעה של רבים כי הן אתגרו את המחשבה והיו פורצות דרך. כזו היא ה"בורגן", סדרה ששודרה לפני עשור ובמרכז העלילה ראש הממשלה הראשונה בדנמרק, על כל העליות והירידות של ניהול המדינה.

למה אני מספרת לכם את זה? כי הסדרה שודרה בהצלחה רבה שלוש עונות וירדה מהמסך, ועכשיו היא בנטפליקס והיא רלבנטית מתמיד.

המעניין הוא שאחרי עשור הגיעה עונה רביעית, והיא נקראת "הממשלה". לא לדאוג, אין צורך לראות את העונות הקודמות כדי להבין את המתרחש בעלילה. במרכז העלילה בריגיטה, ראשת הממשלה לשעבר וכיום שרת חוץ העוסקת בסוגיות חמות אידיאולוגיות, כמו משבר האקלים ודרכי הפתרון, היחסים עם המעצמות ויחסי כוח בממשלה. הרגשתי ממש כמו לחזור הביתה, אחרי עשור, איזה כיף גדול!

זו סדרת חובה לכל מי שפוליטיקה מעניינת אותו, המשחק נפלא ואמין, ואני מצאתי שהיופי בסדרה הוא שהיא מלווה את חייה האישיים ולא מצוירת תמונה ללא מחירים אישיים. ולכל

צילום: Mike Kollöffel

מי שעקב אחרי הסדרה באדיקות - כל השחקנים כאן מבוגרים בעשור על כל הדמויות שהופיעו. הסדרה אורכת שמונה פרקים, בני חמישים דקות. אני בטוחה שלא תורידו לרגע את העיניים מהמסך.

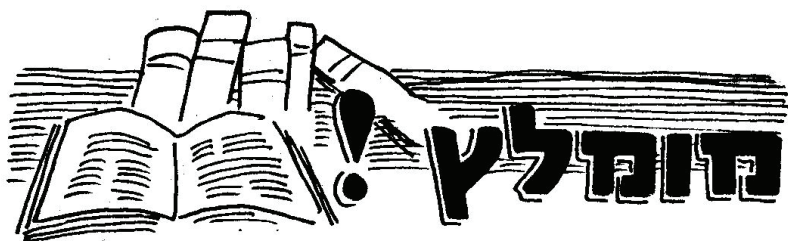
"חיים אישיים"

זו סדרה נוספת על פוליטיקה ומחירה, מגיעה אלינו מספרד ומשודרת בנטפליקס. העלילה נעה סביב תהליך התמודדות ובחירה של ראש עיר, כשהנבחרת היא אישה, המתמודדת עם חשיפת החיים האישיים שלה ושל אחרים, והמחירים שהם משלמים על החשיפה. זו סדרה מתוחכמת, חכמה. יש לכולנו מה ללמוד ממנה.

"החפירה"

זהו שמו של סרט מומלץ לכל מי שלא צפה בנטפליקס. העלילה מתנהלת ערב מלחמת העולם השנייה, ובמרכזה חפירה ארכיאולוגית בה מעורבים פוליטיקה וסיפור אישי נוגע ללב. משחק מצוין, ראוי לצפייה.

קיץ נעים.

אשת הרב, אשת הבישוף / חיותה דויטש ודוד יעקבסון

כרמלה

מי שאוהב רומנים הסטוריים טובים (לא רומן רומנטי) יאהב מאוד את הספר הזה. הספר בנוי שכבות שכבות..האחת היא סיפור המתרחש במאה ה-14 בספרד, השנייה במאה ה-21 נעה בין ספרד, המבורג וישראל. השלישית נכתבת בגוש עציון ונחתמת בתשרי תשפ"ב, אוקטובר 2021 בצל הסגרים של הקורונה.

מצד אחד נרקם סיפור אהבה וכאב מרתק: אישה ממשפחה יהודית מיוחסת נישאת בשידוך לתלמיד חכם ורב כריזמטי, גם הוא ממשפחה יהודית ידועה ומיוחסת, ונוצר ביניהם סיפור אהבה לווהט המתחיל מפגישתם הראשונה. אלא שהרב הופך בעקבות פרעות 1391 לבישוף נוצרי כריזמטי ואילו היא נשארת יהודייה.

מצד שני בסוף כל פרק יש התכתבות בין כותבת הסיפור ליועץ ההיסטורי שלה, שעוזר לה בהערות ובמקורות וגם בניתוח הדמויות ומעשיהן. ואנחנו, הקוראים, מקבלים שיעור מחכים בדרך שבה נכתב רומן היסטורי נאמן לעובדות שמשאיר מקום לדמיון היוצר של הסופר/ת.

מצד אחד זהו סיפור אהבה בין ישראלי ליהודיה בהמבורג.

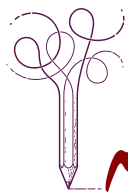
ומצד שני זהו מחקר הסטורי שמקשר בין יואנה מהמאה ה-14 לבין יואנה מהמאה ה-21.

וכל אלה בצילן של שתי מגפות עולמיות: המגפה השחורה באירופה והקורונה הבינלאומית.

בזכות הקורונה מתפנה זמן לחיותה דויטש לכתוב את הרומן היפה הזה ולדוד יעקבסון להשלים עובדות בעזרת ארכיונאים שונים.

כותב על העטיפה חיים באר: "באלכימיה ספרותית מופלאה, הופכת דמות אישה יהודיה מספרד מהערת שוליים בהיסטוריה לדמות מרכזית ברומן סוחף. את ספרם של דויטש ויעקבסון אפשר לקרוא כרומן היסטורי, אך גם כמאבק על זהות וכסיפור על הדרך שבה נכתב רומן היסטורי בימי קורונה".

מומלץ בהחלט לקריאה לא רק בימי קורונה או החלמה ממנה.

חברים כ/תבים

הציפייה / רפי הלמר

בצפת מחכים לביאת המשיח,
אוכלי הפיצות מחכים לביאת השליח,
כולם מחכים שיתממש החלום,
ולמזרח התיכון יגיע השלום.

באפריקה מחכים שייגמר הרעב,
באוקראינה כמהים לנצח בקרב,
כולם שמחים שהעולם לא נחרב.
בעולם מחכים לסיום השרב,

כל היהודים מחכים למשיח,
אף אחד לא יודע מי השליח,
כל העולם מחכה שיגיע השלום,
לא ברור באמת, אולי זה רק חלום

אבד לי חבר, לזכרו של שאול בירמן ז"ל

נעמה דרור

שאול יקר, הלכת מאיתנו, ממש לא יאומן.
קיווינו והאמנו שתצליח להחלים. נאבקת כמה שבועות עד שליבך נדם.
שאול, היית אדם עם לב זהב, צמא חיים, מלא ידע, סקרן כמו ילד שובב.
פגשתי בך לראשונה, כאן בקיבוץ כשחזרתי מירושלים, הייתי סוג של מפורקת, לפתע אתה
מולי, שואל, מתעניין, מביע רצון לתמוך.
פגשתי אותך בתקופה מאוד קשה שלי, חזרתי לקיבוץ אחרי 5 שנים מופלאות בירושלים, היית
בשבילי שם, וזה הרשים אותי עמוקות. קנית את עולמי.
עבר זמן וידידותנו העמוקה צמחה. מאוד התפעלתי מעולמך הפנימי העשיר כל כך, שאותו
פיתחת בלימודי עבודה סוציאלית ולאחר מכן לימדת והיית מורה לעיסוי שבדי ועיסוי לבעיות
גב.
מנור ומורן היו קטנים והזמנת אותי לביקור. היית מדבר איתי בגובה העיניים. נתת לי תחושה

של שווה בין שווים כשהרגשתי עצמי כל כך מזערית.
היית אדם שידע להקשיב - תכונה חשובה ובולטת באישיותך.

עמית, אחי היקר, אמר לי כשנפטרת: "שאל אהב אותך ודאג לך כמו לבת".
וכך היה. עוד פעם נס קפה בבית או בחוץ...
והשנים עברו, ילדיך גדלו, ואתה באת כל שבוע מהרצליה (בה גרת עם בת זוגך אניס).
שאלתי אותך: לא קשה לך לבוא כל שבוע? והשבת: לא, ככה אני אוהב, חצי שבוע פה חצי שבוע שם.
היו לך מטופלים בחמדיה ושדה נחום, במשך שנים טיפלת בהם במסירות אין קץ.

עברת אירועים בריאותיים לא קלים, דאגת לכולם מלבד לעצמך (הסנדלר הולך יחף). החלמת בזכות כוח הרצון והטיפול המסור של אניס בת זוגך.
שאל, יש המון מה לספר עליך, מילים לא יתארו את אישיותך הצבעונית והמיוחדת כל כך.
את אהבתך לקיבוץ ביטאת בביקורים, בהשתתפות פעילה בחגים ואירועים. בהמשך כתבת שירים לעלון. כשהיית כבר די מרוחק, יודעת שחוות קושי וכאב.
בנושא אוקראינה, לקחת על כתפידך ודאגת להרבה אנשים שחוו כאב, זו הייתה שליחותך.

לא ידעתי על מצבך הבריאותי, לצערי הרב, כדי להפנות אותך למטפלים שיכלו להכיל ולעזור.
יודעת שהיו לך כאבי תופת ולא הייתה לך ברירה כי אם להגיע למיון, ועוד היו תקוות לרופאים ולנו שתתעורר ותחלים, אך חטפת זיהום, גופך היה חלש ולא עמד בכל זה.

כשהלכתי ללמוד מנטוריות לקירוב משפחות התבקשתי להביא חוות דעת חיוביות מחברים, ואתה כמובן התגייסת לעניין וכתבת בכישרונך הכתיבתי: "נעמה חברה קרובה שלי, עברנו יחד מסע ארוך ומפותל שלאורכו היו לי אינספור הזדמנויות להכירה על שלל מאפייני אישיותה. נעמה התברכה ביכולת אבחנה מדהימה, בקריאה מדויקת של סיטואציות, היא כולה נתינה, ללא חשבון של רווח אישי או התחשבות עם מושא נתינתה. יש לנעמה כוחות ויכולת התגברות על מצוקות קשות ועל מכאובים קיצוניים בעזרת אמונה ואופטימיות לא רגילה. אך מעל כל אלה, נעמה ניחנה ביושר והגינות שאינם מצויים בעולמנו המנוכר. מה שגורם לאנשים במצב נפשי או פיזי, גיל ומעמד, להימשך אליה ולתת בה אמון מלא. מאמין שנעמה מסוגלת לעמוד בכל אתגר". שאל בירמן

המסך ירד, עצוב מאוד ובלתי נתפס. עוד סיפור חיים תם ולא נשלם
מוקדם מדי לאוהביו.
תהיה בליבי לעד.

בחברות והוקרה,
נעמה דרור

בבית ובחצר

זכר לחורבן

שבת 2.7 - הודעה שמופיעה בכל כלי התקשורת שלנו: זהירות! נפל פיקוס ענק בין חדר האוכל לבנין ד'. והפיל כבלי חשמל. לא להתקרב! החשמלאים במקום. לא להתקרב! מערכת האינטרנט נפלה, סידור רכב הושבת. והודעה רדפה הודעה וביקשה לא להתקרב, עד שהעץ הענק נוסר (וגם זה שלידו) והמפגע סולק. זה המקום לשבח ולהודות לצוות הנוי, עמי וכל מי שעזר לטיפול המסור וסילוק המפגע. רבים אמרו: איזה מזל שלא היו נפגעים בנפש (בטבריה ביום שישי 8.6 נפל עץ תמר ואישה אחת נפצעה, למזלה פציעה קלה, בניגוד לאישה אחרת שנהרגה מספר חודשים קודם לכן מנפילת עץ). הנהלת הקיבוץ והנוי עוסקים בנושא העצים מהיבטים שונים. בעלון הבא נקבל דיווח על דרכי פעולה.

והפתעה טובה יותר - הסככה שליד מרפאת השיניים והפיזיותרפיה שנפגעה קשות בסופה (מי זוכר אותה?) תוקנה - הלוחות השבורים הוחלפו בחדשים וכל החללים מולאו. נתחדש!

קסם על ים כנרת

בימים 24-26.7 יבלו 15 בני שער הגולן ומסדה ברפסודיה.

גאווה

איתמר, נכדה של **תרצה בירמן**, בנם של יוני וסמדר, הוא אלוף הארץ בגידו לנערים. כל הכבוד!

